

Apòkrifë - 55

I rzekł vón Pópka:

- Mòja wòlnosc wëzi òd wigòdë stoji!
Zatrąbilë heroldowie na suzafónach złotëch
Klëknãtë wòtë robòcé na przëdné szpérë
Nòbòžno zamrëczalë łasëce żòtto-czòrné
A pòmión słów zagòròł nòskwarno
W smrodlëwëch bùchtach "co pòwiedzã lëdze"
A w stòdkò-kwasnëch mitach "pòcym-bëcym"

-Nie jes z nama - jes procëm pòkrokòwi -
zachwarszczëtë lëpë Judasza,
Co wisył na sëchi krëszce...

Tómk Fópka, Chwaszczëno, 2 strumiannika 2024 rokù, gòdz. 11.39